

KARKONOSZE KORKONTOI RIESENGBIRGE

NR 13

ISSN 1641-9219

2014

MUZEUM SPORTU I TURYSTYKI W KARPACZU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

**DOLNY
ŚLĄSK**

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO

MUZEUM SPORTU I TURYSTYKI

Laureat nagrody SILESIA za 2013 rok

Podczas uroczystej sesji Sejmiku Województwa Dolnośląskiego, która odbyła się w dniu 15 października 2013 r. w Teatrze Zdrojowym im. Mieczysławy Ćwiklińskiej w Polanicy Zdroju, Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu otrzymało Dolnośląską Nagrodę Kulturalną SILESIA za 2013 rok.

Nagrodę ustanowiono dla uhonorowania twórcy, dzieła artystycznego, wydarzenia lub projektu kulturalnego, który w sposób szczególny wnosi wkład w rozwój kultury Dolnego Śląska, promując region w Polsce i poza granicami kraju, a także przyczynia się do dynamizowania życia kulturalnego i kształtowania tożsamości regionalnej. Nagroda ta ma charakter doroczny i jest przyznawana osobie fizycznej oraz osobie prawnej lub jednostce nieposiadającej osobowości prawnej (instytucje kultury, fundacje, stowarzyszenia i związki artystyczne lub twórcze, szkoły artystyczne). Z wnioskiem o przyznanie Nagrody wystąpiła Kapituła Nagrody. Nagroda jest przyznawana przez Sejmik, w drodze uchwały.

Od początku swojej działalności (1974 r.) Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu przyczynia się do dynamizowania życia kulturalnego i kształtowania tożsamości regionalnej. Aktywnie uczestniczy w bardzo wielu imprezach kulturalnych o zasięgu krajowym i zagranicznym, organizując liczne wystawy czasowe, najczęściej poświęcone regionowi jeleniogórskiemu i Karkonoszom oraz Dolnemu Śląskowi. Sukcesem muzeum jest pozyskanie wielkiej życzliwości Tadeusza Różewicza – wybitnej postaci kultury polskiej, który przyjeżdżając w Karkonosze na zaproszenie muzeum, napisał wiele utworów inspirowanych tym szczególnym miejscem. Do zbiorów muzealnych przekazał on w depozyt prawie wszystkie nagrody i wyróżnienia, jakie otrzymał za swoją bogatą twórczość literacką.

Nagroda SILESIA wręczona została Zbigniewowi Kulikowi, dyrektorowi Muzeum Sportu i Turystyki przez Jerzego Pokoja – Przewodniczącego Sejmiku Dolnośląskiego i Rafała Jurkowiaka – Marszałka Wojewódz-

twa Dolnośląskiego. Z tej okazji wiele osób i instytucji, nie tylko kulturalnych, przekazało gratulacje naszemu muzeum.

(msit)

OD WYDAWCY

Przekazujemy Państwu kolejny, 13 numer naszego rocznika muzealnego „Korkontoi”, dokumentującego działalność Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu, instytucji kultury samorządu Województwa Dolnośląskiego w 2013 r.

W roku tym przygotowano i eksponowano dwanaście wystaw czasowych, w tym sześć wystaw w muzeum w Karpaczu oraz sześć poza siedzibą naszej instytucji kultury, w tym dwie wystawy w Niemczech. Pierwszą była wystawa fotografii pt. „Karkonosze zimą”. Drugą wystawa „Paszporty krajów Unii Europejskiej” ze zbiorów Muzeum Papiernictwa w Dusznikach Zdroju. Trzecia wystawa to „Rzeźba Stanisława Wysockiego” wybitnego twórcy, laureata Śląskiej Nagrody Kulturalnej 2011. Czwarta wystawa była efektem naszej współpracy z Muzeum Ceramiki w Bolesławcu – „Ceramika bolesławiecka – pamiątka z Dolnego Śląska”. Piąta wystawa „Gerhart Hauptmann i Karkonosze” pochodziła z Muzeum Miejskiego Dom G. Hauptmanna z Jeleniej Góry-Jagniątkowa. Szóstą i ostatnią wystawą była prezentacja dawnych i współczesnych fotografii pokazujących zmieniające się miasto u podnóża Śnieżki pt. „Karpacz-Krummhübel”. Większość zgromadzonych fotografii dawnych i współczesnych nie mogła być zaprezentowana na wystawie ze względu na rozmiary sali wystawowej, dlatego też wydano album o tej samej nazwie.

Wystawy czasowe poza siedzibą muzeum prezentowano w: Muzeum Miejskim Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie „Karkonosze dawniej i dziś” oraz „Tadeusz Różewicz w Karkonoszach”, Jeleniogórskim Centrum Informacji i Edukacji Regionalnej Książnica Karkonoska „Góry, turystyka i sport w ekslibrisach Krzysztofa Kmiecica”, Muzeum Ceramiki w Bolesławcu „Karkonosze dawniej i dziś”, Bibliotece Miejskiej w Weisswasser w Niemczech „Karkonosze na dawnej fotografii” oraz w Martin-Ulbrich-Haus w Rothenburgu w Niemczech „Karkonosze dawniej i dziś”.

Wystawy czasowe objęte zostały honorowym patronatem Przewodniczącego Sejmiku Województwa Dolnośląskiego. Za swoje dotychczasowe osiągnięcia w dziedzinie kultury Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu zostało laureatem Dolnośląskiej Nagrody Kulturalnej SILESIA przyznanej przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego za rok 2013.

Zbiory muzealne powiększyły się w tym roku o 406 eksponatów, w tym 370 sztuk odznak przewodnickich (górkich, miejskich) z całego kraju oraz zbiorów odznak turystyki kwalifikowanej pieszej, medal uczestnictwa w VI Zimowych Igrzyskach Olimpijskich w Oslo 1952 r., oryginalną pochodnię olimpijską z XXI Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Vancouver 2010 r., medal nagrodowy – III Saneczkarze Mistrzostwa Świata FIL, Polska-Krynica 1958.

Jak zwykle rocznik muzealny informuje o prowadzonej działalności oświatowo-kulturalnej, frekwencji w muzeum w 2013 r., udziale w organizacji tradycyjnych „Dni Olimpijczyka 2013” i otrzymanym złotym medalem za „Za zasługi dla Polskiego Ruchu Olimpijskiego”, Europejskiej Nocy Muzealnej, spotkaniach z podróżnikami, opracowanych i wydanych publikacjach, jak również o pracy Rady Muzeum Sportu i Turystyki.

ZBIGNIEW KULIK
DYREKTOR MUZEUM SPORTU I TURYSTYKI

S P I S T R E Ś C I

Muzeum Sportu i Turystyki laureat nagrody SILESIA za 2013 r.	2
Paszporty krajów Unii Europejskiej	4
Rzeźba Stanisława Wysockiego	6
Ceramika bolesławiecka - pamiątka z Dolnego Śląska	8
Gerhart Hauptmann i Karkonosze	10
Karpacz-Krummhübel	12
Karpacz dziś i wczoraj w albumie	14
Wystawy czasowe	
• Góry, turystyka i sport w ekslibrisach Krzysztofa Kmiecica w Jeleniogórskim Centrum Informacji i Edukacji Regionalnej Książnica Karkonoska	15
• Tadeusz Różewicz w Karkonoszach w Muzeum Miejskim Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie	15
• Karkonosze na dawnej fotografii w Muzeum Miejskim Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie	16
• Karkonosze na dawnej fotografii w Bibliotece Miejskiej w Weisswasser w Saksonii w Niemczech	16
Karkonosze dawniej i dziś w Muzeum Ceramiki w Bolesławcu	17
Karkonosze dawniej i dziś w Martin-Ulbrich-Haus w Rothenburgu w Saksonii w Niemczech	18
Europejskie Dni Dziedzictwa 2013	19
Lekcje muzealne	20
Rada Muzeum Sportu i Turystyki	20
Wydawnictwa muzeum w 2013 r.	21
Ilość zwiedzających w 2013 r.	21
Jubileusz XXXV-lecia Karkonoskiego Klubu Olimpijczyka przy Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu	22

MUZEUM SPORTU I TURYSTYKI W KARPACZU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

58-540 Karpacz, ul. M. Kopernika 2

tel./fax: 75 76 19 652

www.muzeumsportu.org

Redaktor: Zbigniew Kulik

Skład, łamanie i przygotowanie do druku: JAREMEN PRESS

Karpacz, maj 2014 r.

Nakład: 500 egzemplarzy

PASZPORTY krajów Unii Europejskiej

➤ Fragment ekspozycji z paszportami

Zorganizowana wystawa była wspólnym przedsięwzięciem Muzeum Papiernictwa w Dusznikach Zdroju, Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych S.A., Komendy Głównej Straży Granicznej w Warszawie oraz Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej im. Ziemi Kłodzkiej w Kłodzku. Patronat honorowy nad nią objęli: Przewodniczący Sejmiku Województwa Dolnośląskiego, Marszałek Województwa Dolnośląskiego.

Pomysł organizacji ekspozycji prezentującej historię paszportów europejskich na przestrzeni ostatnich dwustu lat pojawił się wiosną 2010 r. Do Muzeum Papiernictwa została wówczas przekazana niezwykle interesująca kolekcja 268 dokumentów identyfikacyjnych i podróżniczych, stanowiących prywatny zbiór Janiny z domu Czelej oraz Zdzisława i Andrzeja Mazurów z Wrocławia. Zestaw ten tworzą w największej liczbie paszporty wydane w XIX i XX w., najstarszy z nich pochodzi z 1803 r., najmłodszy zaś z 2007. Pozostałą grupę dokumentów stanowią m.in. dowody osobiste, kenkarty z czasów II wojny światowej oraz różne tymczasowe zaświadczenia i legitymacje potwierdzające tożsamość obywateli. Większość przekazanych obiektów poddana została gruntownej konserwacji pozwalającej na ich prezentację zwiedzającym. Stanowią one bogate źródło wiedzy o dziejach naszego kontynentu, jak również historii państwa polskiego.

Doskonałą okazją do organizacji wspomnianej ekspozycji w lipcu 2011

r. stało się objęcie przez Polskę półrocznego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Autorzy wystawy uznali, iż zestawienie ze sobą na wystawie dawnych paszportów z aktualnie używanymi stanie się interesującym przyczynkiem do przypomnienia trudnej historii jaką przeszła Europa dążąc do zjednoczenia. W opowieści tej rola i znaczenie paszportów także się zmieniały. Rozwój Unii Europejskiej, jak również powstanie i rozszerzenie się tzw. strefy Schengen, umożliwiającej swobodny przepływ osób na rozległych obszarach naszego kontynentu, sprawiły, że od kilku lat znaczenie paszportu stopniowo maleje. Nie jest on już niezbędny w podróży np. z Warszawy do Paryża, co jeszcze kilka lat temu byłoby nie do pomyślenia.

W części historycznej ekspozycji przygotowanej przez Muzeum Papiernictwa zostały pokazane paszporty, pochodzące głównie z XIX i XX w. Dokonując ich selekcji brano przede wszystkim pod uwagę obszar, na którym zostały one wydane, dbając o to aby były to paszporty związane z obecnymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Ponadto w wyborze dokumentów starano się również przedstawić skomplikowaną historię Europy z ostatnich dwustu lat, ze

szczególnym uwzględnieniem burzliwych dziejów Polski. Stąd wyselekcjonowano paszporty obrazujące zmiany polityczne i ustrojowe we Francji, rozbięcie polityczne Niemiec i Włoch, swoisty tygiel narodów, jakim była monarchia Habsburgów, na gruzach której powstały m.in. takie dzisiejsze państwa jak Austria, Czechy, Słowacja, Słowenia i Węgry. Jeśli chodzi o ziemie polskie to wybrane zostały paszporty wydawane Polakom w okresie rozbiorów (1795-1918), kiedy to państwo polskie zostało podzielone pomiędzy Rosję, Prusy i Austrię i zniknęło na 123 lata z map Europy. Zobaczyć też można było polskie paszporty wydane już po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r., pochodzące z okresu II Rzeczypospolitej (1918-1939).

➤ Gablota z paszportami

➤ Budynek Muzeum Papiernictwa w Dusznikach Zdroju

Prezentacja paszportów z lat 1803-1939 umożliwiała ponadto ukazanie zmian w technice ich wykonania i zabezpieczania przed podrabianiem. Są to w dużej części dokumenty składające się z jednego arkusza papieru czerpanego lub wyprodukowanego maszynowo, niektóre znakowane są filigranem. Paszport w formie kilku – bądź kilkudziesięciostronicowej książeczki pojawił się dopiero na przełomie XIX i XX wieku. Przez długie lata jedynymi elementami potwierdzającymi autentyczność paszportu były odpowiednie stemple i podpisy urzędników oraz znak wodny widoczny w papierze. Z czasem w trosce o ochronę tych dokumentów zastosowano bardziej rozbudowane systemy zabezpieczeń.

Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych w Warszawie posiadająca bogate tradycje i doświadczenie w produkcji paszportów, przygotowała informacje o współczesnych technikach ich wytwarzania. Aktualnie używane w Polsce paszporty w niczym nie odbiegają pod względem materiałów i technologii wykorzystanych w procesie ich powstania od norm przyjętych na całym świecie dla tego typu dokumentów.

Natomiast we współpracy z Komendą Główną Straży Granicznej w Warszawie w ekspozycji zaprezentowane zostały wzory paszportów zwykłych, dyplomatycznych i służbowych obowiązujących obecnie we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej. Są to dokumenty posiadające okładkę w kolorze czerwieni burgundzkiej, z wytłoczoną nazwą państwa i napisem Unia Europejska. Zawierają one dane biometryczne, o czym informuje specjalny znak graficzny zamieszczony na okładce.

Na wystawie dotyczącej paszportów i podróżowania nie mogło zabraknąć również wątków związanych z ochroną

granic i kontrolą obcokrajowców. Te m.in. zadania realizowane są w Polsce przez jednostki Straży Granicznej, która w 2011 r. obchodziła jubileusz 20-lecia swej działalności. Przemiany polityczne w Europie po 1989 r. spowodowały zmianę charakteru granicy naszego państwa, która przestała być barierą polityczną. Do nowej sytuacji należało dostosować sposób jej ochrony. W maju 1991 r. dawne Wojsko Ochrony Pogranicza zastąpiła powołana rok wcześniej Straż Graniczna. Po wejściu Polski do Układu Schengen zadania Straży Granicznej na wewnętrznych granicach Unii Europejskiej realizowane są w głębi kraju. Tradycyjny model służby zastąpiły czynne działania kontrolne poza obszarem granicznym, związane ze sprawdzaniem m.in. legalności pobytu i zatrudnienia cudzoziemców na terytorium państwa polskiego. Aktualnie strukturę Straży Granicznej w Polsce tworzą: Komenda Główna w Warszawie, 10 Oddziałów (Bieszczadzki, Karpacki, Morski, Nadbużański, Nadodrzański, Nadwiślański, Podlaski, Sudecki, Śląski, Warmińsko-Mazurski), 3 ośrodki szkolenia (Kętrzyn, Koszalin i Lubań), granica zewnętrzna wynosi 1602,99 km, natomiast wewnętrzna 1908,53 km.

Sudecki Oddział Straży Granicznej im. Ziemi Kłodzkiej w Kłodzku realizuje zadania na terenie województwa dolnośląskiego, na granicy z Republiką Czeską. Długość ochranianej granicy to blisko 370 kilometrów. W ramach struktury

➤ Uroczystość otwarcia wystawy w Karpaczu

Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej ustawowe zadania realizuje pięć placówek: w Kłodzku, Wałbrzychu, Jeleniej Górze, Lubaniu i Wrocławiu-Strachowicach (lotnisko).

(MP)

Muzeum Papiernictwa
w Dusznikach Zdroju

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO

**DOLNY
ŚLĄSK**

RZEŹBA Stanisława Wysockiego

➤ Galeria rzeźb na posesji muzeum

Stanisław Wysocki, rzeźbiarz, sportowiec, podróżnik. Urodził się w 1949 roku w Ełku. Swoją przystań znalazł jednak we Wrocławiu i to dosłownie nad brzegiem Odry, gdzie w słynnej w Polsce i Europie pracowni powstają jego wyjątkowe rzeźby. Początkowo, jako absolwent Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, wiązał własną przyszłość ze sportem. Ale Wrocław na przełomie lat 60. i 70. XX wieku był tętniącym ośrodkiem kulturalnym i szybko zafascynował młodego sportowca. Zaczął rysować, malować i rzeźbić. Wówczas też zdecydował się na odważny krok – porzucił posadę na Akademii Wychowania Fizycz-

➤ Rzeźba „Pływaczka”

nego i wyjechał studiować sztukę do Poznania, a potem Berlina. Dzięki studiom w Hochschule der Kunst u prof. H. Lonasa i pracy w Berlinie poznał różnorodność europejskiej rzeźby XX wieku i miał okazję osobiście zetknąć się z najwybitniejszymi jej przedstawicielami. W znanej berlińskiej odlewni Hermann Noack Bildgiesserei, gdzie na początku lat 80. XX wieku odbywał praktykę, poznał wybitnego angielskiego rzeźbiarza, Henry'ego Moore'a. Przez pewien czas współpracował ze słynnym artystą odlewając jego rzeźby. Później wielokrotnie porównywany był do wielkiego Anglika, a nawet sam otwarcie przyznawał, że Moore wywarł ogromny wpływ na jego twórczość. Inspirację i wykształcony kunszt rzemieślniczy będące następstwem tego pobytu przywiózł

➤ Stanisław Wysocki i jego rzeźba

ze sobą do Wrocławia, by tu dalej rozwijać się jako artysta i kontynuować prace nad swoimi wyjątkowymi rzeźbami. Stanisław Wysocki rzadko mówi o własnej sztuce, ukrywa się w swojej twórczości, pielęgnuje w sobie artystyczne napięcie. W milczeniu niejako dojrzewa, by zmierzyć się z tematem i materiałem. Potem owo napięcie uwalnia, ale stopniowo. Rzeźby powstają najpierw w glinie. To wyjątkowy moment, gdy w rekach twórcy rodzi się nowy kształt. Następnie robi formę, by wreszcie wlać w nią gorący niczym lawa brąz. Gdy powstaje dzieło pracownia artysty zmienia się nie do poznania – temperatura, ciężka fizyczna praca i uwalnianie twórczego napięcia tworzą niepowtarzalną atmosferę. Stanisław Wysocki prezentując swoje prace w publicznych galeriach, ustawiając je w przestrzeni miejskiej czy na pokładach luksusowych transatlantyków pobudza w nas ukrytą pod rutyną codziennego życia pierwotną potrzebę obcowania z przedmiotem pięknym. Artysta, który nie unika prezentowania rzeźb w miejscach ogólnie dostępnych, daje odbiorcy szansę na – często zaskakujące – estetyczne przeżycia, tak potrzebne w coraz bardziej chaotycznej rzeczywistości. Stanisław Wysocki jest laureatem wielu nagród. W 2011 roku został uhonorowany Nagrodą Kulturalną Śląska Kraju Dolnej Saksonii.

dr Maciej Łagiewski

➤ Dyrektor muzeum, Zbigniew Kulik oraz Stanisław Wysocki i Maciej Łagiewski, dyrektor Muzeum Miejskiego we Wrocławiu

➤ Ekspozycja rzeźb w sali wystawowej

➤ Goście na otwarciu wystawy w Muzeum Sportu i Turystyki

CERAMIKA BOLESŁAWIECKA

pamiątka z Dolnego Śląska

➤ Zdjęcie z katalogu do wystawy. Fotografia Grzegorz Matoryn

Ceramika bolesławiecka już w XVII w. była towarem cieszącym się powodzeniem na obszarze całej Europy Środkowej. Naczynia codziennego użytku znajdowały się w każdej chłopskiej lub mieszczańskiej kuchni, a wyroby artystyczne trafiały na dwory szlacheckie, a nawet królewskie. Odkrycia archeologiczne z terenu Karkonoszy pokazują, że wytwarzane w Bolesławcu naczynia gospodarcze, m.in. miski, dzbany, butle, sita oraz pojemniki służące do przechowywania smalcu, masła oraz do kiszenia kapusty czy ogórków były powszechnie używane na tym obszarze. Po przejściu Śląska pod panowanie Prus, Austria wprowadziła wysokie cła na śląskie towary, na skutek czego gwałtownie

rozwinął się przemysł ceramiki bolesławieckiej przez Karkonosze. XIX w. dla bolesławieckich garncarni był stabilnym okresem stopniowego wzrostu produkcji i zdobywania kolejnych rynków zbytu w Europie. Założona w 1897 r. Zawodowa Szkoła Ceramiczna zainicjowała rewolucję tej gałęzi produkcji. Tradycyjne warsztaty przekształciły się w nowoczesne fabryki, wytwarzające kamionkowe naczynia w nowoczesnej technologii i awangardowych niekiedy kształtach i dekoracjach. Poszukiwane już nie tylko na naszym kontynencie, ale także w Azji, Afryce, Australii i w obu Amerykach, stały się przedmiotem kojarzonym z regionem – cenną pamiątką z Dolnego Śląska.

➤ Ozdobna waza

➤ Anna Bober-Tubaj, dyrektor Muzeum Ceramiki wraz z Piotrem Romanem, Prezydentem Bolesławca na otwarciu wystawy

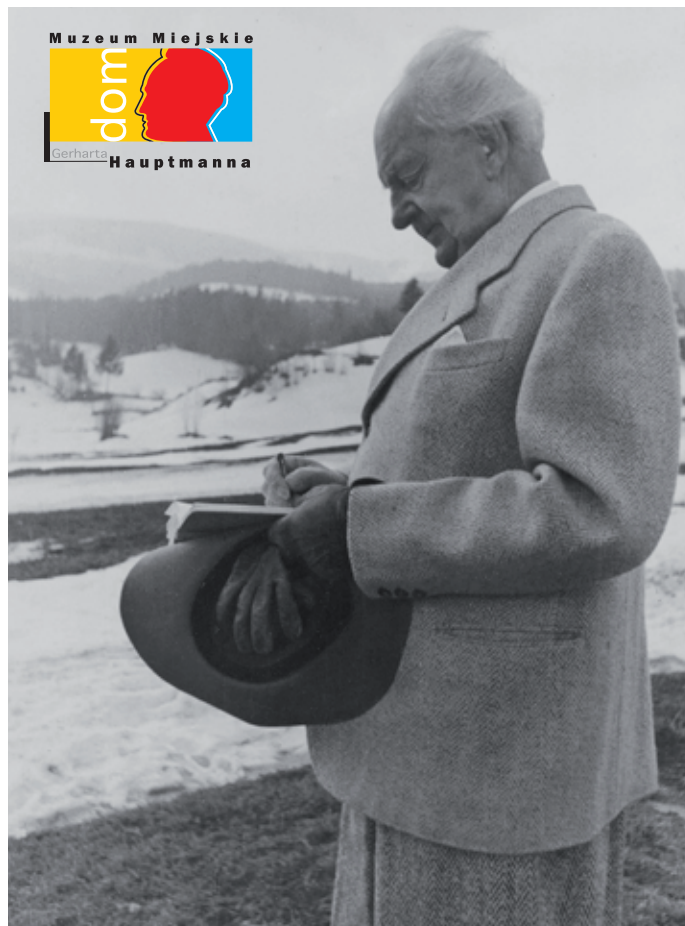
➤ Ceramika bolesławiecka na wystawie w Karpaczu

GERHART HAUPTMANN

i Karkonosze

Wystawa ta przygotowana została przez Muzeum Miejskie „Dom Gerharta Hauptmanna” w Jeleniej Górze-Jagniątkowie. Poświęcona była silnym związkom noblisty z Karkonoszami. Dolny Śląsk, a zwłaszcza Karkonosze były dla Hauptmanna miejscem, gdzie dorastał, kształcił się i skąd czerpał inspirację dla swojej twórczości. W Karkonoszach pisarz spędził najdłuższy okres swojego życia (1891-1894 Szklarska Poręba, 1901-1946 Jagniątków). Nawet zmiany polityczne na tych ziemiach po zakończeniu II wojny światowej oraz namowy zaprzyjaźnionych z nim twórców, nie zdołały nakłonić noblisty do wyjazdu stąd, a ostatnie słowa jakie miał wypowiedzieć w Jagniątkowie: „Czy jestem jeszcze w moim domu?” - wskazują na silny emocjonalny stosunek.

Kiedy Gerhart Hauptmann przeprowadził się do Szklarskiej Poręby, miał już za sobą udany debiut literacki i był postacią powszechnie znaną. Jego przybycie do wsi położonej w górach, wzbudzało niedowierzanie i było źródłem sensacji. Hauptmann wprawiał w zdumienie okolicznych mieszkańców, prowadząc nowoczesny i niejednokrotnie kontrowersyjny, jak na owe czasy, styl życia. Jako jeden z pierwszych mieszkańców Karkonoszy jeździł na nartach i uprawiał grę w tenisa na ziemnym korcie, który wybudował obok swojego domu. Chętnie wędrował po

➤ Gerhart Hauptmann na tle Karkonoszy

➤ Gerhart Hauptmann na wycieczce górskiej z przyjaciółmi

okolicy, odwiedzając wodospady Kamieńczyka i Szklarki, Szrenicę, Łabski Szczyt, Śnieżne Kotły czy Wysoki Kamień. Jesienią roku 1899 twórca kupił działkę budow-

laną w Górnym Jagniątkowie i zlecił berlińskiemu architektowi Hansowi Griesbachowi budowę domu, do którego wprowadził się w 1901 roku wraz ze swoją drugą żoną Margarete Marschalk i synem Benvenuto pochodzącym z tego związku. Z upływem czasu Gerhart Hauptmann ze swoją rodziną coraz głębiej wrastał w miejscową społeczność, zawierając liczne znajomości.

W okresie stałego zamieszkiwania w Szklarskiej Porębie G. Hauptmann ukończył cztery swoje dzieła: *Kolega Crampton*, *Tkacze*, *Bobrowe futro* oraz *Wniebowzięcie Hanusi*. Także tutaj pisarz rozpoczął prace nad kolejnymi utworami: *Panny z Bischofsbergu*, *Zatopiony dzwon* oraz fragmentami tekstów, które w późniejszym okresie twórczości złożyły się na *Księgę namiętności* oraz na autobiograficzne dzieło pt. *Przygoda mojej młodości*. Jednak miejscem, w którym najdłużej żył i tworzył była siedziba pisarza w Jagniątkowie. Tutaj Hauptmann dokończył szkice dramatów oraz tworzył do późnych lat swego życia prozę i lirykę m.in.: *Rose Bernd*, *A Pippa tańczy!*, *Szczury*, *Przed zachodem słońca*, *Atlantyda*, *Szaleniec Boży Emanuel Quinn*, *Księga namiętności*.

Wystawa ta to nie tylko ciekawe zdjęcia dawnych i współczesnych Karkonoszy, czy cytaty dzieł Hauptmanna - to dokumentacja związków pisarza z tą ziemią, jej górami, mieszkańcami, z miejscami, które stały się mu najbliższe. Karkonosze wraz ze swoją historią, ale i legendą, będące inspiracją na jego pisarskiej drodze, zaprowadziły go na sam szczyt literackich dokonań, które zostały uhonorowane Nagrodą Nobla z literatury w 1912 roku. Przed prezentacją ekspozycji w Karpaczu wystawa ta odwiedziła już Berlin, Wrocław i Szklarską Porębę. Mamy nadzieję, że udało się przybliżyć licznym zwiedzającym postać jedyne noblisty z Karkonoszy i zachęcić nie tylko do odwiedzenia jego dawnej rezydencji w Jagniątkowie, czy w Szklarskiej Porębie, ale także do udania się na górskie szlaki Karkonoszy znane ze swoich urokliwych zakątków.

Julita I. Zaprucka

➤ *Julita I. Zaprucka – dyrektorka Muzeum Miejskiego Domu Gerharta Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie*

➤ *Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie*

➤ *Uczestnicy prelekcji pt. „G. Hauptmann i Karkonosze”*

➤ *Zwiedzający wystawę w Karpaczu*

➤ *Goście na uroczystości otwarcia wystawy*

KARPACZ – Krummhübel

Dawne fotografie, zdjęcia ze starych wydawnictw, pocztówki i materiały ikonograficzne prezentowane na wystawie były w większości ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu. Nowe pochodziły z lat 70., 80. i 90. XX wieku. Te współczesne fotogramy wykonał niżej podpisany, fotografik z Karpacza, który od wielu lat dokumentuje stale zmieniające się oblicze miasta. Przedstawiona ikonografia pozwalała prześledzić rozwój miasta na przestrzeni ponad stu lat, a szczególnie w ostatnim okresie, kiedy zbudowano wiele i to dużych obiektów, kiedy zmieniał się przebieg szlaków komunikacyjnych przez centrum tej miejscowości.

Zwiedzając wystawę można było wiele dowiedzieć się o historii tej osady, a potem już miasta. „Buda Chlebowa” w Karpaczu Górnym to dzisiaj jeden z budynków Ośrodka Wypoczynkowego „Stokrotka”. Dawniej był to ważny obiekt na trasie wędrówki turystycznej z uzdrowiska Cieplice przez Sosnowkę Górną w Karkonosze i na szczyt Śnieżki. Były hotel „Rübezahl” to obecnie „Morskie Oko”. Przedwojenny, luksusowy hotel „Sanssouci” to Dom Wczasowy „Uroczna”, czekający dziś na kapitalny remont. Dzisiejszy „Bachus” to dawna „Karczma sądowa”. Pierwszy obiekt w tym miejscu został wymieniony w dokumencie wysta-

➤ Widok na Karpacz i Karkonosze, XXI wiek

wionym 23 kwietnia 1608 r. jako karczma B. Hampla na Krzywej Górze. W głównej izbie karczmy odbywały się posiedzenia ówczesnego sądu niższej instancji. Stojący budynek pochodzi z 1836 r. Został on na początku XX w. przebudowany, ale zachował swój dawny charakter. I tak można było zapoznać się z historią innych budynków i budowli.

Karpacz leży u podnóża Śnieżki (1602 m n.p.m.), najwyższego szczytu w Karkonoszach, w kotlinie, gdzie zbiegają

➤ Widok na Karpacz i Karkonosze, początek XX wieku

➤ Widok na Karpacz, koniec XIX wieku

➤ Widok na centrum Karpacza (2013 r.) od strony zachodniej

➤ Widok na centrum Karpacza i Karkonosze (2013 r.) od strony wschodniej

się rzeki: Łomnica, Łomniczka, Płomnica i Dzikie Potok. Miasto z trzech stron otaczają górskie wzniesienia. Składa się z kilku, dawniej samodzielnych osad i wsi: Karpacza położonego na grzbiecie między doliną Łomnicy i Łomniczki, Wilczej Poręby między doliną Łomniczki i Płomnicy, Osiedla na stoku Kowarskiego Grzbieta między doliną Płomnicy i Skalki, Karpacza Górnego (dawniej Bierutowic) w dolinie Budniczej Strugi i na stokach Czarnej Góry oraz Płóczek, zwanych też Zarzeczem, w dolinie Dzikiego Potoku, między Karpatką a Strzelcem.

czek przez turystów o różnych gustach, w zależności od pory roku i aktualnych warunków atmosferycznych. A ciągnące się pasmo Karkonoszy posiada wybitnie zróżnicowane walory przyrodnicze i krajobrazowe oraz krajoznawcze. Wyjątkowo piękne położenie miasta, z jego interesującą pod względem architektonicznym zabudową drewnianych domów i pensjonatów z przełomu XIX i XX w. znacznie przyczynia się do jego atrakcyjności. Większość zabytkowych obiektów położonych jest przy lub w pobliżu głównej ulicy w mieście - Konstytucji 3 Maja, której przedłużeniem w Karpaczu Gór-

Karpacz jest nazwą topograficzną podobną do nazwy Karpaty (karpacki), oznacza ukształtowanie terenu: strome, spadziste zbocze wyniosłej góry. Jego dawna nazwa niemiecka brzmiała Krummhübel. W latach 1945-46 istniały dla tej miejscowości też dwie inne nazwy: Krzywa Góra i Drogosławice.

Położenie Karpacza u podnóża Śnieżki sprawia, że jego okolice są bardzo atrakcyjne turystycznie przez cały rok. Pozwala to na organizację urozmaiconych spacerów i wycie-

nym jest ulica Karkonoska. Przy niej koncentruje się ruch i życie w mieście. Stolica Karkonoszy oferuje największą pod względem ilościowym jak i jakościowym bazę turystyczną i wczasowo-wypoczynkową.

Pomimo tego, iż dawny Krummhübel to dzisiaj Karpacz, to jest to jednak zupełnie inne miasto. Można się było o tym przekonać, zwiedzając przygotowaną przez muzeum wystawę.

Zbigniew Kulik

KARPACZ dziś i wczoraj w albumie

Wystawę „Karpacz-Krummhübel”, ukazującą na fotografiach zmieniające się miasto na przestrzeni ostatniego wieku, można było oglądać w Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu. Zgromadzono bogaty materiał fotograficzno-ikonograficzny, daleko wybiegający poza możliwości wystawiennicze muzeum. Stąd pomysł na album *Karpacz-Krummhübel*, który muzeum oddało właśnie do rąk czytelników.

Dawny Karpacz – zwany przed wojną Krummhübel – przedstawiono na fotografiach, pocztówkach, zdjęciach z wydawnictw i materiałach ikonograficznych. Najstarsze fotografie wykonano jeszcze w XIX wieku. Materiały pochodzą ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu.

➤ Budynek Muzeum przed 1945 rokiem

Współczesne zdjęcia są autorstwa Zbigniewa Kulika, fotografa z Karpacza, który od wielu lat zatrzymuje w kadrach zmieniające się miasto. Wykonywane od lat 70. po 90. XX wieku, o różnych porach roku, z różnych punktów miasta, mają wartość dokumentu i walory artystyczne. Najcenniejsze są zestawienia tych samych miejsc i krajobrazów, uchwycone na przestrzeni lat. Doświadczanie w jednym miejscu przedwojennego Krummhübel i współczesnego Karpacza pozwala nie tylko na porównanie krajobrazu architektonicznego, także zadumę nad historią mającą wpływ na ludzi i kulturę materialną. Fotografie opatrzone zostały rozbudowanymi podpisami, przybliżającymi historię budynków, obiektów sportowych, a nawet wydarzeń wpisanych na stałe w kalendarium miasta.

Takie ikony Karpacza jak kościółek Wang, skocznia narciarska „Orlinek”, czy współczesny hotel „Gołębiowski”, na fotografiach są rozpoznawalne przez rodzimych mieszkańców i gości z Polski na pierwszy rzut oka. Ale nie wszyscy już wiedzą, jak w Karpaczu odnaleźć choćby dawną „Karczmę sądową”. Album w tym pomoże. Dzieje turystyki w Karkonoszach można poznać poprzez początki „żelaznej kolei”, która dotarła do Karpacza w roku 1895 i... jej upadek (2 kwietnia 2000 roku odjeżdża ze stacji ostatni pociąg). Fotografię przedwojennego dworca zestawiono ze współczesnym wizerunkiem Miejskiego Muzeum Zabawek, gospodarza tego miejsca. Dla tych, którzy historię wolą rozpoznawać poprzez ikony... sportowców, album niesie niespodziankę w postaci Adama Małysza, rekordzisty skoczni „Orlinek”. Każdy kadr Karpacza wczoraj i dziś niesie inną opowieść, inną historię.

Do albumu dołączono kalendarium, czyli najważniejsze daty z historii Karpacza i okolic. Pierwsza wzmianka historyczna o osadzie na Krzywej Górze pochodzi z 1599 roku. Kalendarium zamyka rok 2013, brzemienny dla Karpacza w udostępnienie nowej atrakcji „Tajemnic Karkonoszy” i przyznanie dla Muzeum Sportu i Turystyki nagrody kulturalnej Sejmiku Województwa Dolnośląskiego SILESIA.

Opowieść w obrazkach o dawnym i współczesnym Karpaczu, może być doskonałym upominkiem dla dzieci, aby uczyły się historii przeglądając kolorowe zdjęcia. I dla starszych mieszkańców Karpacza, którzy z sentymentem odbędą podróż w przeszłość. Takie wydawnictwo zainteresuje z pewnością turystów, którym nie wystarcza zdobyć Śnieżki i przejście deptakiem przez Karpacz. Biorąc do ręki album, poznają historię przedwojennego Krummhübela, Krzywej Góry i Drogosławic (bo takie nazwy Karpacza istniały w pierwszych powojennych latach) oraz współczesnego Karpacza.

Album *Karpacz-Krummhübel* autorstwa Zbigniewa Kulika został wydany przez Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu w nakładzie 1.000 egz. i można go kupić w cenie 20 zł w muzeum.

MPP

WYSTAWY CZASOWE POZA SIEDZIBĄ MUZEUM W 2013 r.

GÓRY, TURYSTYKA I SPORT

w ekslibrisach Krzysztofa Kmiecica

Wystawa ekslibrisów ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu eksponowana była w Jeleniogórskim Centrum Informacji i Edukacji Regionalnej Książnica Karkonoska (od 19 marca do 30 kwietnia 2013 r.).

TADEUSZ RÓŻEWICZ w Karkonoszach

Wystawa fotografii ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu, zorganizowana była w rocznicę urodzin tego wielkiego twórcy kultury polskiej w Muzeum Miejskim Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze – Jagniątkowie (od 7 października do 31 grudnia 2013 r.).

KARKONOSZE na dawnej fotografii

Wystawa fotografii ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu zorganizowana była w Muzeum Miejskim Dom G. Hauptmanna w Jeleniej Górze-Jagniątkowie (13 lutego – 19 kwietnia 2013 r.).

KARKONOSZE na dawnej fotografii

Wystawa fotografii ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu w Bibliotece Miejskiej w Weisswasser w Saksonii w Niemczech (26 kwietnia – 27 maja 2013 r.).

KARKONOSZE DAWNIEJ I DZIŚ

w Muzeum Ceramiki w Bolesławcu

► Dyrektor Muzeum Ceramiki Anna Bober-Tubaj
i dyrektor Muzeum Sportu i Turystyki, Zbigniew Kulik na otwarciu wystawy

W dniu 22 października 2013 r. w Dziale Historii Miasta w Muzeum Ceramiki w Bolesławcu odbył się bardzo uroczysty wernisaż wystawy „Karkonosze dawniej i dziś”. O nowo otwartej wystawie, przygotowanej ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu interesująco opowiadał dyrektor Zbigniew Kulik. Na licznie zebranych gości czekały także miłe niespodzianki: pocztówka z Karkonoszy z oryginalnym kamykiem ze szczytu Śnieżki, katalog wystawy oraz katalogi z barwnymi zdjęciami Karkonoszy.

Z bogatego zbioru Muzeum Sportu i Turystyki wybrano do tej wystawy trzydzieści grafik (XVIII, XIX i XX w.), ukazujących główne atrakcje turystyczne Karkonoszy: Śnieżkę, uzdrowisko Cieplice, ruiny zamku na Chojniku, wodospady Szklarki i Kamieńczyka oraz malowniczy kościół Wang. Oprócz grafik na wystawie można było obejrzeć trzydzieści reprodukcji fotografii z lat 1902-1904 oraz kilkadziesiąt współczesnych zdjęć Karkonoszy wykonanych przez Zbigniewa Kulika. Szczególną atrakcją stanowiły przedmioty z początku XX w. związane z Karkonoszami: oryginalne narty z bambusowymi kijkami, piękne i unikalne już sanki do wożenia dzieci, podobne do wózków dziecięcych, sanki wyczynowe oraz plecak – nosiłki z 2 połowy XIX w.

Wystawę można było oglądać do końca listopada 2013 r.

KARKONOSZE DAWNIEJ I DZIŚ w Rothenburgu

Wystawa dawnej i współczesnej fotografii ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu, zorganizowana była w Martin-Ulbrich-Haus w Rothenburgu w Saksonii w Niemczech, regionie partnerskim Dolnego Śląska (do I kwartału 2014 r.). Gości wita Cornelia Seibt, kierownik ośrodka oraz Andreas Böer, burmistrz miasta Reichenbach.

Europejska Noc Muzeów 2013

W programie EUROPEJSKIEJ NOCY MUZEÓW 2013, zorganizowanej w dniu 18 maja 2013 r., przedłużono godziny otwarcia muzeum do godzin wieczornych. Cała impreza odbyła się pod hasłem „W krainie turystyki, sportu i przyrody, czyli nocne zwiedzanie Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu”. Dużą atrakcją była prelekcja autorska dra Juliusza Bokieja pt. „Szlakiem św. Jakuba”. Wstęp na wszystkie imprezy był bezpłatny.

HIMALAJE K. Pichlaka

W dniu 22 lutego 2013 r. odbyła się kolejna prelekcja multimedialna znanego podróżnika dra Kazimierza Pichlaka pt. „Zimowe Himalaje – Zanskar” dla mieszkańców i turystów.

Zanskar to jednostka administracyjna w ramach dystryktu Kargil w indyjskim stanie Dżammu i Kaszmir. Stolicą jest miasto Padum. Stanowi on dzisiaj cel wędrówek wytrawnych turystów, szczególnie w porze zimowej.

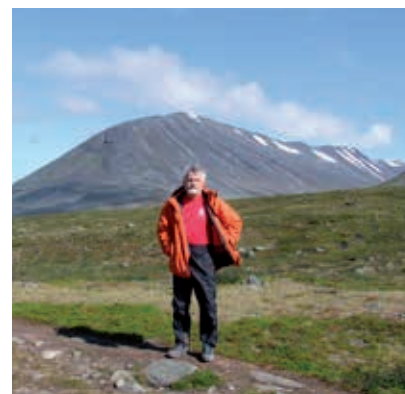
Europejskie Dni Dziedzictwa 2013

W ramach obchodów Europejskich Dni Dziedzictwa 2013, największego projektu społecznego i edukacyjnego w Europie, odbywającego się tym razem pod hasłem „Nie od razu Polskę zbudowano” w dniu 7 września 2013 r. zorganizowano prelekcję Józefa Piotrowskiego – burmistrza Karpacza w latach 1990-1998 pt. „Miasto Karpacz w latach 1990-1998, zmiany ustrojowe i gospodarcze”.

LAPONIA – Kungsleden

W dniu 22 października 2013 r. odbyła się prelekcja autorska z prezentacją multimedialną dra Jana Dziewięckiego pt. Laponia–Kungsleden 2013. Kungsleden (szwedzki „Szlak Królewski”) – długodystansowy szlak turystyczny w historycznej szwedzkiej prowincji Laponia.

LEKCJE muzealne

Mają one za zadanie przybliżenie dzieciom naszego regionu przyswajanie przez nich nowej formy zdobywania informacji oraz dostrzeganie wartości kulturowych. Uczniowie brali udział w lekcjach muzealnych w Muzeum Sportu i Turystyki o następujących tematach: „Legenda o Duchu Gór”, „Muzealne łamigłówki”, „Muze-

alne eksponaty”, „Czego mogę się dowiedzieć w regionalnym muzeum” i „Słucham, obserwuję i wędruję”.

Dostosowane były do wymogów podstawy programowej dla każdego poziomu nauczania. Tutaj, w sposób odbiegający od „edukacji w przestrzeni ławki”, lekcje dostarczają uczniom nowego wymiaru w zdobywaniu wie-

dzy i umiejętności. Poruszanie się w przestrzeni muzeum, poszukiwanie odpowiedzi, ciekawość, ekspresja i zespołowe działania, to niektóre tylko elementy, czyniące zajęcia muzealne radosnym i twórczym doświadczeniem edukacyjnym dzieci.

Prowadziła je w ciągu roku mgr Danuta Klich nauczyciel mianowany.

RADA Muzeum Sportu i Turystyki

Posiedzenie Rady Muzeum Sportu i Turystyki w roku 2013 odbyło się w dniu 22 kwietnia. Wzięło w nim udział 9 członków Rady powołanych przez Zarząd Województwa Dolnośląskiego.

Zgodnie z przyjętym porządkiem obrad mgr Mariusz Sawicki - sekretarz odczytał „Protokół z posiedzenia Rady Muzeum przy Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu w dniu 22 kwietnia 2012 r.”, który został przyjęty bez uwag. W dalszej części dyrektor muzeum, Zbigniew Kulik, przedstawił w formie multimedialnej „Sprawozdanie z działalności merytorycznej Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu za 2012 r.” Główny księgowy Antoni Witczak przedstawił realizację budżetu instytucji kultury w 2012 r. na podstawie „Planu finansowego instytucji kultury za 2012 rok”. W kolejnym punkcie posiedzenia dyrektor muzeum omówił „Plan działalności merytorycznej Muzeum Sportu i Turystyki na 2013 r.” Po jego wystąpieniu główny księgowy przed-

stawił „Plan finansowy instytucji kultury - Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu na rok 2013”, stwierdzając, iż zabezpieczone są przez organi-

zatora - Samorząd Województwa Dolnośląskiego środki finansowe na prawidłowe jej funkcjonowanie, a realizacja dochodów własnych w 2013 r. jednostki zostanie zrealizowana zgodnie z planem.

Następnie Przewodnicząca Rady Muzeum przedstawiła przygotowa-

ne uchwały, które zostały przyjęte. Rada pozytywnie zaopiniowała wniosek o przystąpieniu muzeum do Dolnośląskiej Organizacji Turystycznej we Wrocławiu jako członka zwyczajnego, od połowy 2013 roku. Dotychczas muzeum miało status członka wspierającego. Ten status członkostwa wygaśnie decyzją Walnego Zebrania Członków DOT.

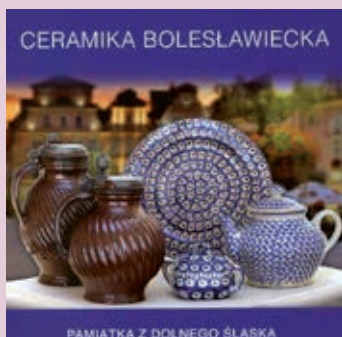
W wolnych wnioskach Rada pozytywnie oceniła wstępny projekt obchodów 40-lecia Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu, który przypada na początek września 2014 roku. Z tej okazji wydany zostanie pamiątkowy medal 40-lecia muzeum. Członkowie Rady Muzeum pozytywnie ocenili działalność Muzeum Sportu i Turystyki w 2012 roku, dziękując dyrektorowi muzeum i pracownikom za bardzo duży wkład pracy i osiągnięte wyniki w działalności wystawienniczej, gromadzeniu zbiorów i działalności oświatowo-kulturalnej.

(ms)

WYDAWNICTWA w 2013 roku

W roku 2013 Muzeum Sportu i Turystyki przygotowało i wydało:

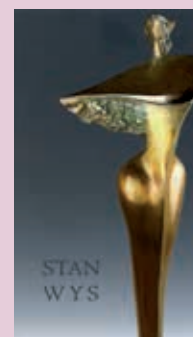
1. Katalog do wystawy CERAMIKA BOLESŁAWIECKA – PAMIĄTKA Z DOLNEGO ŚLĄSKA, przygotowało i wydało Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, w nakładzie 500 egz.
2. Katalog do wystawy KARKONOSZE DAWNIEJ I DZIŚ, w nakładzie 500 egz.
3. Katalog do wystawy RZEŻBA STANISŁAWA WYSOCKIEGO - w nakładzie 1.000 egz., ze wstępem napisanym przez dra Macieja Łagiewskiego, dyrektora Muzeum Miejskiego we Wrocławiu.
4. Album fotograficzny KARPACZ – KRUMMHÜBEL (100 stron, bogato ilustrowany, tekst, kalendarium najważniejszych wydarzeń z historii miasta), towarzyszący zorganizowanej wystawie, w nakładzie 1.000 egz., przeznaczony do sprzedaży w kasie muzeum.
5. „KORKONTOL” 2013 - rocznik muzealny, informujący o działalności merytorycznej muzeum w 2012 r., w nakładzie 500 egz.
6. Zaproszenia na otwarcie wystaw:
 - RZEŻBA STANISŁAWA WYSOCKIEGO,
 - GERHART HAUPTMANN I KARKONOSZE,
 - PASZPORTY KRAJÓW UNII EUROPEJSKIEJ,
 - CERAMIKA BOLESŁAWIECKA – PAMIĄTKA Z DOLNEGO ŚLĄSKA,
 - KARPACZ – KRUMMHÜBEL,
7. Kartka – pamiątka ze Śnieżki (1.602 m), z umieszczonym kamieniem ze szczytu – granitem, w nakładzie 2.000 egz.

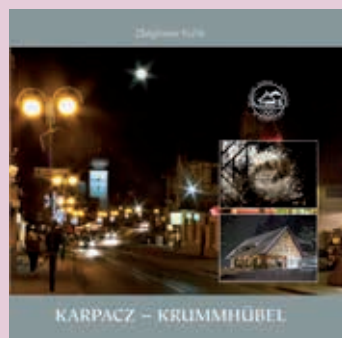
▲ 1.

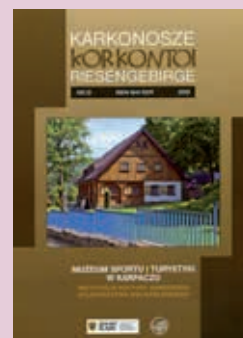
▲ 2.

▲ 3.

▲ 4.

▲ 5.

▲ 6.

Miesiąc	Ilość zwiedzających w 2013 r.					200	400	600	800	1000	1200	1400	1600	1800	2000	2200	2400	2600	2800	3000
	indywidualnie	zbiorowo	odpłatnie	bezpłatnie	razem															
Styczeń	748	565	929	384	1313															
Luty	738	368	599	507	1106															
Marzec	183	324	228	279	507															
Kwiecień	333	455	377	411	788															
Maj	924	1010	1181	753	1934															
Czerwiec	513	1041	833	721	1554															
Lipiec	1865	855	1509	1211	2720															
Sierpień	2159	738	1676	1221	2897															
Wrzesień	913	695	980	628	1608															
Październik	375	497	456	416	872															
Listopad	376	382	376	382	758															
Grudzień	415	366	435	346	781															
Ogółem	9542	7296	9579	7259	16838															

Ilość zwiedzających wystawy Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu zorganizowane poza siedzibą muzeum w roku 2013 – 6.900 osób.
OGÓŁEM ILOŚĆ ZWIEDZAJĄCYCH W ROKU 2013 - 23.781 OSÓB.

JUBILEUSZ XXXV-LECIA

Karkonoskiego Klubu Olimpijczyka przy Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu

W dniu 21 kwietnia 2013 r. odbyła się uroczysta inauguracja „Dni Olimpijczyka 2013” w Karpaczu, zorganizowana przez Karkonoski Klub Olimpijczyka (KKOl.), działający przy Muzeum Sportu i Turystyki, we współpracy z Urzędem Miejskim w Karpaczu. Wzięli w niej udział sportowcy – olimpijczycy, zawodnicy, trenerzy i działacze sportowi oraz zaproszeni goście.

Po odczytaniu „Apelu Olimpijskiego” nastąpiło uroczyste wręczenie Karkonoskiemu Klubowi

Olimpijczyka, obchodzącemu w tym roku XXXV-lecie, złotego medalu „Za zasługi dla Polskiego Komitetu Olimpijskiego”, przyznanego w uznaniu zasług przez Polski Komitet Olimpijski. Został on wręczony Andrzejowi Żyle przedstawicielowi KKOI. i Zbigniewowi Kulikowi dyrektorowi Muzeum Sportu i Turystyki. Następnie uroczystość otwarto urządzoną przez ostatnie dwa

lata witrynę olimpijską w Muzeum Sportu i Turystyki, gdzie eksponowany jest medal z I Nowożytnych Igrzysk Olimpijskich w Atenach z 1896 r. oraz kolekcja medali olimpijskich z zimowych igrzysk olimpijskich (1936 – 2010). Dokonali tego sportowcy – olimpijczycy z Karpacza: Ryszard Witke, Andrzej Kozik i Andrzej Żyła.

Specjalnym gościem na tej uroczystości była Renata Mauer-Różańska, polska strzelczyni, specjalistka w strzelaniu z karabinu pneumatycznego i karabinu kulowego, dwukrotna mistrzyni olimpijska, trzykrotna medalistka mistrzostw świata, wielokrotna medalistka mistrzostw Polski i Europy. Wybrana ona została w 1996 r. w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na najlepszego sportowca Polski. Ta wybitna polska olimpijka, przedstawiała swoją długoletnią karierę sportową, która trwa do dnia dzisiejszego. Warto też wiedzieć, iż o medale olimpijskie walczyła ona w Barcelonie, Atlancie, Sydney i Atenach. A dzisiaj wykłada na AWF we Wrocławiu i w Dolnoślą-

➤ Olimpijczyk Andrzej Żyła przecina wstęgę na gablocie olimpijskiej

➤ Olimpijczyk Ryszard Witke przecina wstęgę na kolejnej gablocie olimpijskiej

➤ Spotkanie w Karkonoskim Klubie Olimpijczyka

➤ Renata Mauer-Różańska – dwukrotna mistrzyni olimpijska

skiej Szkole Wyższej oraz pełni wiele ważnych funkcji społecznych.

Renata Mauer-Różańska uczyniła też dużą niespodziankę przekazując do zbiorów muzealnych w Karpaczu koszulkę polskiego zawodnika z XXVII Igrzysk Olimpijskich w Sydney 2000 r. wraz ze swoim autografem. Dla obecnych na tym spotkaniu atrakcją była możliwość obejrzenia i dosłownego dotknięcia oryginalnego złotego medalu olimpijskiego!

(msit)

➤ Koszulka jako dar do zbiorów olimpijskich w Muzeum Sportu i Turystyki

TERAPIA ŚMIECHEM - LESZKA KUCZERSKIEGO
- autora wystaw w Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu